

PŮTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XVII. ročník
číslo 3/2019

Pôst tela je pokrm pre dušu.

sv. Ján Zlatoústý

Síriime za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Pôstna doba a krst
strana 3

Zaujalo nás

Prijatím popola
obnovujeme našu
snahu nasledovať
Ježiša
strana 4-5

Zamyslenie

Pôstne zamyslenie
strana 6

Kedy, ak nie dnes?
strana 7

Zaujalo nás

Ježiš svoje slovo
dodrží
strana 8

Slávnosť svätého
Jozefa (19.3.)
strana 9-11

Zamyslenie

Poučenie o pôste
strana 12-13

Týka sa nás

Kresťanskí seniori
snemovali
strana 13-14

Oznam

V predchádzajúcom čísle Pútnika bol omylom uvedený nesprávny dátum sviatosti birmovania, za čo sa redakcia ospravedlňuje. **Sviatosť birmovania** bude vyslúžená v našej farnosti dňa **19. mája 2019.**

Popolcová streda

Začiatok 40-dňového pôstu

Na Popolcovú stredu je prísny pôst a zdržovanie sa od mäsitého pokrmu (v tento deň sa nenahradzuje zdržovanie mäsitého pokrmu iným skutkom kajúcnosti). Zákon zdržiavať sa mäsitého pokrmu viaže tých, ktorí dovŕšili 14. rok života a zaväzuje všetkých plnoletých až do 60. roku života. Aj tí, ktorí pre maloletosť nie sú viazaní, majú byť vychovávaní k pravému zmyslu pokánia. V dňoch pokánia sa majú veriaci zvláštnym spôsobom venovať modlitbe, konať skutky nábožnosti a dobročinnnej lásky, majú sa zapierať vernejším plnením svojich povinností a najmä zachovávaním pôstu a zdržiavania sa mäsa. Pri sv. omši budeme prijímať popol na znak pokánia a rozhodnutia meniť svoje zmýšľanie podľa Kristovho zmýšľania.

Liturgický kalendár

3.3. - 8. nedeľa v cezročnom období
6.3. - Popolcová streda
10.3. - 1. pôstna nedeľa
17.3. - 2. pôstna nedeľa
19.3. - sv. Jozefa, ženícha Panny Márie
24.3. - 3. pôstna nedeľa
25.3. - Zvestovanie Pána
31.3. - 4. pôstna nedeľa

Pôstna doba a krst

Pôstna doba nie je hlavne cvičením v sebazapieraní, ale je prípravou na Veľkú noc, teda na slávnosť nášho vykúpenia. A vykúpenie sa v tomto pozemskom živote k človeku priblíži zásadne a jedinečne krstom.

Viera a kresťanský život je v podstate celoživotným rozhovorom s Bohom. Boh povedal v krste človeka veľké a neodvolateľné „áno“. Naša viera a náš život sú potom odpoveďou na toto „áno“. Boh k nám ale ďalej hovorí v slovách Svätého písma, vo viere a učení cirkvi, vo veľkých a malých životných udalostiach. A my ho lepšie alebo horšie vnímame, lepšie alebo horšie odpovedáme. Prečo často horšie, alebo zle? Pretože sme zaujatí mnohými vecami viac, ako jeho slovom k nám. Pretože nemyslíme na to, čo už povedal.

Na čo nám môže byť v tejto súvislosti užitočný pôst, teda pôstna doba? Práve k tomu, aby sa náš „rozhovor s Bohom“ prehlboval. Nie je tým myslená iba modlitba, ale celý náš život, celý náš vzťah s Bohom. Keď s niekým hovoríme, môže byť náš rozhovor rušený hlukom, vyzváňajúcim telefónom, alebo tým, že nám doň niekto vstúpi. Okrem toho môžeme byť v rozhovore nepozorní, nevnímaví, počúvame iba „na pol ucha“, myslíme na svoje starosti a nevnímame to, čo má druhý človek na mysli. To všetko rozhovor znehodnocuje. Sebazapieranie v pôstnej dobe, teda pôst, vnímanie a rozjímanie nad slovami z Písma, teda väčšia pozornosť voči Božiemu slovu, delenie sa o to, čo

máme, s druhými, teda almužna a v neposlednom rade uvažovanie o tom, čo znamená pre nás osobne náš krst a z toho vyplývajúci dôverný rozhovor s Bohom, teda modlitba, to všetko môže odstraňovať rušivé momenty v našom celoživotnom rozhovore s Bohom. Pomáha nám to, aby sme v živote lepšie počuli Božie „áno“, ktoré nám bolo povedané pri krste a ktoré je ďalej Bohom rozvíjané a aby sme na toto všetko lepšie odpovedali. Inak povedané: krst má svoj kresťanský zmysel len vtedy, ak nás približuje k

Bohu či už tým, že zo života odstraňujeme to, čo rozhovor s Bohom ruší, alebo tým, že sa prejavmi lásky k blížnemu približujeme láskyplnému a štedrému postoju Boha, ktorý „tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“ (Jn 3, 16)

Martin Mihál, kaplán

Prijatím popola obnovujeme našu snahu nasledovať Ježiša

Drahí bratia a sestry!

Dnes, na Popolcovú stredú, začíname pôstne putovanie: je to cesta, ktorá potrvá 40 dní a ktorá nás privedie k radosti Pánovho zmŕtvychvstania. Na tejto duchovnej púti nie sme sami, pretože Cirkev nás od jej začiatku sprevádza a pomáha nám milosťou sviatostí a Božím slovom, ktoré obsahuje program duchovného života i návod na to, ako konať pokánie.

Slová apoštola Pavla nám dávajú presné odporúčanie: „**Napomíname vás, aby ste Božiu milosť neprijímali nadarmo... Hľa, teraz je milostivý čas, teraz je deň spásy!**“ (2 Kor 6,1-2). **Vskutku, v kresťanskom pohľade na život je každý deň príhodný a každý deň možno nazvať dňom spásy - avšak liturgia Cirkvi nám tieto slová predkladá osobitným spôsobom vo vzťahu k Veľkému pôstu.** A že 40 dní prípravy na Zmŕtvychvstanie je milostivým časom a časom spásy, to si môžeme uvedomiť práve vo výzve, ktorou sa nám prihovára jednoduchý obrad udeľovania popola, v liturgii vyjadrený prostredníctvom dvoch formúl: „Kajajte sa a verte evanjeliu!“, „Pamätaj, že prach si a na prach sa obrátiš!“

„KAJAJTE SA A VERTE EVANJELIU!“

Prvá výzva smeruje k obráteniu: treba ju prijať **s mimoriadnou vážnosťou**, uvedomiac si prekvapujúcu novosť, ktorá z nej pramení. Výzva na obrátenie jasne odкрýva a poukazuje na ľahotársku povrchnosť, ktorá tak často charakterizuje náš život. **Obrátiť sa znamená zmeniť smer životnej cesty: avšak nielen malou úpravou, nejakým prispôbením, ale skutočným a opravdivým obrátením sa do protismeru. Pokánie znamená IŠŤ PROTI PRŮDU**, kde „prúdom“ myslíme povrchný, nedôsledný a márnivý spôsob života, ktorý nás často strháva, ktorý nám vládne a robí nás otrokmi zla alebo väzňami morálnej vlačnosti. **Pokánie, naopak, poukazuje na vysoký ideál kresťanského života; pokáním sa s dôverou vkladáme do živého a osobného evanjelia,**

ktorým je Ježiš Kristus. Práve jeho osoba je **konečným cieľom a hlbokým zmyslom obrátenia; on je cestou, po ktorej sú všetci pozvaní kráčať na púti života**, osvietení jeho jasom a sprevádzaní mocou, ktorá vedie naše kroky. V tomto zmysle obrátenie ukazuje svoju najkrajšiu a najpríťažlivejšiu podobu: **nie je to len morálne rozhodnutie, ktoré riadi naše správanie; je to rozhodnutie viery, ktoré nás celkom zapája do intimného spoločenstva so živou a konkrétnou osobou Ježiša Krista.**

Obrátiť sa a veriť evanjeliu - to nie sú dve rozdielne veci - alebo dve navzájom spojené skutočnosti - v týchto slovách je vyjadrená jedna a tá istá vec. **Obrátenie je totálnym „ÁNO“ - súhlasom človeka, ktorý odovzdáva vlastnú existenciu evanjeliu, slobodne odpovedajúc Kristovi, ktorý sa prvý ponúka človeku ako cesta, pravda a život - ako ten, ktorý jediný ho oslobodzuje a daruje mu spásu.** Práve toto je zmysel prvých slov, ktorými - podľa evanjelistu svätého Marka - Ježiš začína ohlasovanie „Božieho evanjelia“: „**Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo; kajajte sa a verte evanjeliu!**“ (Mk 1,15).

Výzva „kajajte sa a verte evanjeliu“ nestojí len na začiatku kresťanského života, ale sprevádza ho na všetkých ďalších krokoch; je stále prítomná, obnovuje sa a šíri - rozvetvujúc sa v rozličných ďalších vyjadreniach. **Každý deň je milostivým a príhodným časom, pretože každý deň nás pozýva, aby sme sa odovzdali Ježišovi, aby sme mu dôverovali a zostali v ňom, aby sme zdieľali jeho životný štýl, naučili sa od neho opravdivej láske, nasledovali ho v každodennom plnení Otcovej vôle, ktorá je najvyšším zákonom života... každý deň - i keď nechýbajú ťažkosti a námahy, únava a pády, aj keď sme pokúšaní opustiť cestu nasledovania Krista a uzavrieť sa sami do seba, do nášho egoizmu, bez toho, aby sme si uvedomili nevyhnutnosť otvoriť sa Božej láske v Kristovi, aby sme dokázali žiť v spravodlivosti a láske.**

V nedávnom Posolstve k Pôstnemu obdobiu som pripomenul, že „je nevyhnutné mať pokoru, aby som prijal, že potrebujem niekoho druhého, kto ma oslobodí od „môjho“, aby mi zadarmo dal „svoje“. To sa konkrétne uskutočňuje vo sviatosti pokánia a Eucharistie. Vďaka Kristovej láske môžeme vstúpiť do „väčšej“ spravodlivosti, ktorou je spravodlivosť lásky (porov. Rim 13,8-10): spravodlivosť toho, kto sa v každom prípade cíti byť viac dlžníkom ako veriteľom, pretože dostal viac, než by sa dalo očakávať.“ (L'Osservatore Romano, 5. február 2010, str. 8)

„PAMÄTAJ, ŽE PRACH SI A NA PRACH SA OBRÁTIŠ!“

Milostivý čas Pôstneho obdobia nám ukazuje svoj vlastný duchovný význam aj v starovekej formule: Pamätaj, že prach si a na prach sa obrátiš!, ktorú kňaz vyslovuje, keď nám na hlave robí znak trochou popola. Vraciame sa tu k začiatkom ľudských dejín, kedy Pán po prvotnom hriechu povedal Adamovi: „V pote tváre budeš jesť svoj chlieb, kým sa nevrátiš do zeme, z ktorej si bol vzatý, lebo prach si a na prach sa obrátiš!“ (Gn 3,19). Tu nám Božie slovo pripomína našu krehkosť, ba aj našu smrteľnosť, ktorá je extrémnou formou tejto krehkosti. Tvárou v tvár vrozenému strachu zo smrti a ešte viac v kontexte kultúry, ktorá sa rozličnými spôsobmi pokúša cenzurovať skutočnosť a ľudskú skúsenosť umierania, nám pôstna liturgia na jednej strane pripomína smrť, pozývajúc nás k realizmu a k múdrosti, na strane druhej nás však predovšetkým pohýna, aby sme si uvedomili a prežili tú neočakávanú novosť, ktorá práve v kontexte tejto smrti pramení z kresťanskej viery.

Človek je prachom a na prach sa obráti, avšak v Božích očiach je drahocenným prachom, pretože Boh stvoril človeka, určiac ho pre nesmrteľnosť.

A tak liturgická formula „Pamätaj, že si prach a na prach sa obrátiš“ nachádza plnosť svojho zmyslu vo vzťahu k novému Adamovi - ku Kristovi. Aj Pán Ježiš sa slobodne rozhodol zdieľať s každým človekom údel krehkosti, a to predovšetkým vo svojej smrti na kríži; avšak

práve táto smrť, vyvrcholenie jeho lásky k Otcovi a k ľudstvu, bola cestou ku slávnemu vzkrieseniu, prostredníctvom ktorého sa Kristus stal prameňom milosti darovanej tým, ktorí v neho veria a stávajú sa účastníkmi na tom istom Božom živote. Tento život, ktorý nebude mať konca, začína už pozemskou etapou našej existencie, avšak dosiahne svoju plnosť po „vzkriesení tela“. Skromné gesto udeľovania popola nám odhaľuje jedinečné bohatstvo v ňom ukrytého významu: je pozvaním prežiť čas pôstu ako uvedomelejšie a intenzívnejšie ponorenie sa do veľkonočného tajomstva Kristovho, do jeho smrti a zmŕtvychvstania, skrze účasť na Eucharistii a na živote lásky, ktorá sa z Eucharistie rodí a v nej nachádza svoje naplnenie. Prijatím popola obnovujeme našu snahu nasledovať Ježiša, snahu nechať sa premeniť jeho veľkonočným tajomstvom, aby sme zvíťazili

nad zlom a konali dobro, aby sme zomreli nášmu „starému človeku“, ktorý je spojený s hriechom, a narodili sa „človeku novému“, ktorý je premenený Božou milosťou.

Drahí priatelia! Keď sa chystáme začať náročné pôstne putovanie, chceme s osobitnou dôverou poistiť o ochranu a pomoc Panny Márie. Nech nás ona, prvá z veriacich v Krista, sprevádza počas týchto štyridsiatich dní intenzívnej modlitby a úprimného pokánia, aby sme očistení a úplne obnovení na mysli a na duchu dospeli k sláveniu veľkého tajomstva Vzkriesenia jej Syna.

Požehnaný pôst vám všetkým!

(Katechéza pápeža Benedikta XVI. na generálnej audiencii v Aule Pavla VI. vo Vatikáne na Popolcovú stredú 17.2.2010.)
prevzaté z www.getsemani.estranky.sk

Pôstne zamyslenie

Za jedným francúzskym farárom prichádzala neodbytná farníčka. Vraj sa jej zjavil Ježiš a chce, aby farár postavil kaplnku. Samozrejme, kňaz jej neveril. Aby ho presvedčila, mala sa Ježiša opýtať, ktorý farárov hriech je najväčší. Na druhý deň sa žena vrátila so slovami: **Pán Ježiš povedal, že už si nepamätá.**

A k m y urobíme jeden krok k Bohu, On urobí tisíc krokov, aby sa s n a m i č o najrýchlejšie stretol. Boh sa nikdy nevracia k vypočutým hriechom. Uňho neexistuje tvrdý disk! Ak úprimne ľutujeme, On odpúšťa a zabúda – na rozdiel od nás... Ako sám povedal svätej Faustíne: **Som trojnásobne svätý a oškliví sa mi najmenší hriech. Nemôžem milovať dušu, ktorú poškrvňuje hriech, ale keď ľutuje, moja štedrosť voči nej je bezhraničná. Svojím milosrdenstvom prenasledujem hriešnikov na všetkých ich cestách a moje srdce sa raduje, keď sa vracajú ku mne. Zabúdam na horkosť, ktorou napájali moje srdce, a teším sa z ich návratu. Povedz hriešnikom, že vždy na nich čakám, načúvam úderom ich srdca, kedy začne biť pre mňa. Napíš, že sa im prihováram cez výčitky svedomia, cez neúspechy a utrpenia, cez búrky a hromy...**

Božie milosrdenstvo je ako magnet. Neustále nás hľadá... Aj rabíni potvrdzovali veľkosť Božieho

milosrdenstva. Vraveli, že hoci by aj 999 anjelov svedčilo o vine človeka a iba jeden by ho obhajoval, Boh by sa priklonil k obhajobe a odpustil. Pretože náš Boh sa nedovolí predbehnúť vo svojom milosrdenstve. Božie milosrdenstvo najkonkrétnejšie zakúšame vo sviatosti pokánia. Sám Ježiš povzbudzoval sestru Faustínu a cez ňu každého z nás: **Píš, hovor o mojom milosrdenstve. Povedz dušiam, kde majú hľadať útechu - v tribunáli milosrdenstva (v spovednici), tam sa dejú najväčšie zázraky, ktoré sa ustavične opakujú. Aby sme ten zázrak dosiahli, netreba ísť na ďalekú púť ani vykonať nejaké vonkajšie obrady. Stačí pristúpiť s vierou k nohám môjho zástupcu a povedať mu o svojej úbohosti a zázrak Božieho milosrdenstva sa prejaví v celej plnosti. Aj keby duša bola ako rozkladajúca sa mŕtvola, a aj keby z ľudského pohľadu už nebolo pre ňu vzkriesenia a všetko bolo už stratené, nie je tak u Boha. Zázrak Božieho milosrdenstva vzkriesi takú dušu v celej plnosti.**

Židia sa s Jahvem môžu zmieriť len raz v roku – v deň Jom Kippur. Mohamedáni majú len jeden mesiac – Ramadán – na zmierenie s Alahom. Katolíci majú na zmierenie s Bohom 365 dní v roku... Nemusia ísť na ďalekú púť, nemusia vykonať nejaké vonkajšie obrady.

Tak prečo to odkladať?

zdroj: www.milosrdenstvo.sk

Kedy, ak nie dnes?

Že existuje adopcia srdca som sa dozvedela v r. 2011 na duchovných cvičeniach. Ešte som tomu až tak nerozumela, ale postupne ma Pán dostal tam, kde chcel ON. Nemám právo súdiť, ale mám možnosť pomôcť. Pomáhať môžeme každý deň, ak „chceme“. Tak som si vzala dievča, nie malé, už 11-ročné, volá sa Emeliene. Pomoc sa dá vybaviť cez pallotínov, aspoň ja som sa zaregistrovala cez nich. Dievča vyrástlo a vyučilo sa za krajčírku, dúfam, že s Božou pomocou sa s tým aj užívi.

My ľudia zanechávame za sebou stopy, či si to uvedomujeme, alebo nie. Každý si dláždime chodník, ktorý nás dovedie do cieľa. Či sú to vypovedané slová, či pomocná ruka,

ktorú podáme v núdzi. Nedávno som si prečítala peknú myšlienku: „Máločo obšťastňuje viac, než pocit, že človek pre ostatných niečo znamená.“ Práve dnešná doba je poznačená povýšením materiálnej stránky nad dôstojnosť človeka.

No chcem aj napísať o veľkej akcii, ktorú pallotíni vyhlásili. Mohli sme zakúpiť pre Afriku buď prasiatko za 35 €, alebo kozičku za 25 €. Tak som ten projekt dala na papier, zväčšila som plagát a rozdala do lekární, do banky, k známym, lekárom atď. Oboznámila som aj naše ružencové bratstvo, ktoré sa veľmi angažuje a pomáha, ako sa dá. Po vzájomnom dohovore sme odsúhlasili 2

prasiatka a jednu kozičku, za čo som ružencovému bratstvu veľmi vďačná. Verím, že vykonáme ešte veľa dobrých skutkov.

Veď, keď si pomyslíme, že my ani nevieme, kde vyhodíme 25 € alebo 35 € a pre nich je to obživa na roky. Prikladám aj fotografie so spomínanými prasiatkami.

Blíži sa pôstny čas, čo keby sme sa zamysleli nad malým či veľkým dobrým činom? Prajem Vám srdcia otvorené a vnímavé pre iných. Predstavme si, že prechádzame po ulici. Zrazu vidíme pred nami bezdomovca. Aké máme možnosti? Môžeme ho bez povšimnutia obísť, alebo mu podať ruku a pomôcť vstať. Čo ak potrebuje práve tú našu ruku? Kedy je správny čas, aby sme niekomu pomohli? Práve dnes, teraz, v tejto chvíli. Druhú príležitosť už nemusíme dostať.

Eva Č.

Ježiš svoje slovo dodrží

Mnohokrát som bol svedkom toho, ako Boh dodrží svoje slovo. Ak raz daruje príslúbenie, potom zariadi aj okolnosti tak nepredvídane a nezvyčajne, že svoje sľuby splní. Zvlášť dojímavým príkladom je smrť nášho bývalého československého prezidenta, Gustáva Husáka. Doktor práva, G. Husák, sa narodil v roku 1913 v mestskej časti Bratislavy Dúbravka. Vyrastal vo veľmi nábožnom rodičovskom dome a až do študentských čias si uchoval svoju vieru. Ako úspešný, inteligentný právnik sa obracal stále viac k ideológii komunizmu. Na uskutočnenie svojich ideálov použil všetky schopnosti. Tak

sa, ako jeden z hlavných zodpovedných, vo februári 1948 zúčastnil na prevzatí moci komunistami na Slovensku. Už o dva roky neskôr zastával úrad prvého komunistického tajomníka strany. Hoci sa vo všetkom správal ako skutočný ateistický komunista, bol nespravodlivo obvinený a zbavili ho všetkých úradov. Vo vykonštruovanom procese bol v roku 1951 odsúdený na doživotnú väzbu. Skoro desať rokov strávil vo väzeniach komunistického režimu. Jeho žena, bývalá herečka a režisérka, Magda Lokvencová, zomrela na následky represálií a prenasledovania.

Všetky tieto desivé skutočnosti nezmenšili vieru Gustáva Husáka v socialistickú ideu. Po svojom prepustení na slobodu sa celou silou nanovo zasadil za komunizmus. Vďaka svojim živým politickým vzťahom so Sovietskym zväzom a entuziazmu postúpil tento verný komunista jedenásť rokov po svojom prepustení z väzenia na post generálneho tajomníka Ústredného výboru komunistickej strany. Čoskoro ho oslavovali ako dvojitého hrdinu: v roku 1973 mu bol druhýkrát udelený za budovanie socialistickej vlasti Rad Lenina a vysoké štátne vyznamenanie. A len o dva roky

neskôr sa stal prezidentom Československa.

Po „nežnej revolúcii“ v novembri 1989 a s ňou spojeným pádom komunizmu sa Gustáv Husák zriekol úradu prezidenta. Na veľké prekvapenie všetkých, ktorí poznali tohto čistokrvného ateistického komunistu, zomrel 18.11.1991 po tom, ako prijal pomazanie chorých a sväté prijímanie. Zdravotnej sestre, ktorá sa o neho starala, kázal, aby mu zavolala kňaza.

Biskup Hnilica rozpráva: „Na prednáške v jednom domove dôchodcov pre kňazov v Pezinku pri Bratislave som rozprával o tomto nečakanom obrátení. Povedal som: „*Nie je*

Božie milosrdenstvo nepochopiteľné? Nepýtali sme sa všetci s veľkým údivom, ako to bolo možné, že práve taký tvrdý, zarytý ateistický komunista ako Gustáv Husák, prosil pred svojou smrťou o sviatosti?“

Tu sa jeden z prítomných kňazov ujal slova a odvetil mi: „Ale, Excelencia, to vôbec nie je podivuhodné! Dobré som poznal Gustáva z našich spoločných čias na univerzite. Na radosť jeho hlboko veriacej matky sme si ako študenti spoločne vykonávali pobožnosť deviatich prvých piatkov, ktoré Ježiš zjavil francúzskej mystičke Margaréte Alacoque (1647-1690) s prisľubom: „*V prekypujúcom milosrdenstve môjho Srdca ti sľubujem, že moja všemohúca láska dopraje v hodine smrti milosť posväcujúcu a prijatie svätých sviatostí všetkým, ktorí prijímajú sväté prijímanie počas deviatich prvých piatkov. Moje Božské Srdce bude v tomto poslednom okamihu ich istá záchrana a útočisko.*“

Mons. Pavol Mária Hnilica, SJ
prevzaté a upravené z časopisu Víťazstvo
Srdca/11. ročník (III)2006/č. 50, str. 18-19
z www.modlitba.sk, prevzaté

Slávnosť sv. Jozefa (19.3.)

Úvodný verš do dnešnej omše vyjadruje charakter svätého Jozefa týmito slovami: „Hľa, toto je verný a spravodlivý služobník, ktorého Pán ustanovil nad svojou rodinou.“ Keď sa veľkosť nejakého svätca meria podľa dôležitosti poslania, ktoré mu Boh zveril na zemi, tak treba povedať, že po Panne Márii nikto nie je väčší ako sv. Jozef. On bol Bohom vyvolený za hlavu Svätej rodiny. Pred svetom bol zákonným Ježišovým otcom. Všimnime si ho v niektorých udalostiach, ktoré nám opisuje Sväté písmo.

Tajomstvo jeho svätosti tvorí jeho zvláštne, mohli by sme povedať, nebiologické a netelesné manželstvo s Pannou Máriou. Ako ho pochopiť a aký má zmysel? Evanjelium nám na príklade sv.

Jozefa ukazuje, ako má prijať Ježiša človek poznačený dedičným hriechom. Panna Mária dokázala prijať Ježiša, pretože bola nepoškvrnená, bez hriechu. Ale pre hriešnych ľudí to vôbec nie je tak jednoduché, často zídu z cesty odovzdanosti a ich hriešne sklony prevládnu. Sv. Jozef dostáva osobitnú radu a príkaz od anjela. „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu za svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého.“ Sv. Jozef je vyzvaný, aby skôr ako prijme Ježiša, prijal Máriu a to veľmi blízkym a intímny spôsobom.

Cirkevní otcovia hovoria o potrebe „prijáť dušu Panny Márie“. Jej duša tvorí akýsi ochranný plášť pre Ježišovu bytosť v nás. Otcovia hovoria, že človek má v tomto smere dve možnosti. Môže svoje hriešne, uzavreté a zranené srdce otvárať sám, svojou silou a námahou, to však ide veľmi ťažko. Keď sa človek cíti maličký a slabý, môže skúsiť druhú možnosť, ktorú odporúča sv. Ambróz, keď hovorí: „Ak chceš prijať Krista do seba, vyprosuj si najprv niečo z tej krásnej Máriinej duše.“ Krása jej duše spočíva v tom, že je radikálne odovzdaná Bohu a jeho službe. Duch Svätý sa ponáhľa do duše, v ktorej objaví svoju Nevestu, a naplní ju a dáva sa jej v tej miere, v akej táto duša jeho Nevestu prijíma.

Môžeme to urobiť a nasledovať tak príklad sv. Jozefa, skrze zasvätenie sa P. Márii, ale správne pochopené a prežívané, lebo manželstvo sv. Jozefa bolo akýmsi vyjadrením tohto zasvätenia. Ako formulu zasvätenia môžeme použiť modlitbu, ktorú sme formulovali vlastnými slovami. Nejde natoľko o slová, ako skôr o vnútorný postoj odovzdanosti. Zasvätenie sa Bohu skrze P. Máriu nie je len odovzdaním srdca, ale otvorením všetkých oblastí nášho života pre príchod a vedenie Ducha Svätého, podrobenie všetkých oblastí nášho života Božiemu Slovu v Máriinom úkone „Fiat!“. Zasvätiť sa Márii znamená prenechať Duchu Svätému riadenie nášho vnútra, ale aj celý priestor nášho

každodenného života. V praxi to môže znamenať postupné kroky dôvery, načúvania a spolupráce s Božím Duchom – v škole Panny Márie. Nepodceňujme poslanie tej, ktorej bolo prisľúbené, že pošliape hlavu hada. Nechciet byť jej deťmi v konečnom dôsledku znamená odmietnuť Božiu výzbroj.

Sv. Ludvík z Montfortu hovorí: „Mária splodila s Duchom Svätým to najväčšie, čo kedy bolo a bude – Bohočloveka, a porodí tiež najväčšie veci, ktoré sa objavia v posledných dobách. Vytvorenie a výchovanie veľkých svätých, ktorí sa objavia na konci čias, je vyhradené jej, lebo len táto výborná a zázračná Panna môže v spojení s Duchom Svätým vykonať veci zázračné a mimoriadne. Jedným z hlavných dôvodov, prečo Duch Svätý nekoná teraz zjavné

záranky v našich dušiach je, že v nich nenachádza dostatočné zjednotenie so svojou Nevestou!“ Ale sv. Jozef sa horlivo zúčastňoval Máriinej výchovy. Mária ho naučila veriť v Božiu lásku, ktorá je osobná a konkrétna, ktorá je vrcholne plodná a ktorá sa chce zjaviť v tele človeka. Mária mu zjavila živú Tóru, Božie Slovo, ktoré sa stalo telom a ktoré on mal chrániť a nasledovať.

Aj keď vieme, že Ježiš prišiel zvláštnym spôsobom na tento svet: „počal sa z Ducha Svätého a narodil sa z Márie Panny“, predsa Božia prozreteľnosť určila preňho život v úplnej rodine. Hoci matka – panna a jej syn by mohli pôsobiť presvedčivejšie ako prislúbené a vyplnené znamenie predpovedané už prorokom Izaiášom, predsa to Boh nechcel a nezamýšľal. Ježiš sa narodil do úplnej rodiny. Stretával sa v nej s nežnosťou matky i s mužnosťou otca. Vieme, že Jozefa nazýval otcom. Všetci susedia boli presvedčení o tom, že Jozef je jeho skutočným otcom. Pochybovačne sa pýtali: „Či to nie je syn Jozefov?“ Čo nám tým chce Boh povedať?

Chce nás poučiť o tom, že úplná rodina je pre dieťa veľmi potrebná, že dieťa má byť formované obidvoma rodičmi. Otec i matka majú nezastupiteľnú úlohu nielen pri vzniku nového života, ale aj pri správnej psychickej formácii dieťaťa. Božie Slovo z knihy Sirachovcovej vystihuje veľmi pekne potrebu obidvoch rodičov: „Pán dal otcovi vážnosť, ktorá je vysoko nad deťmi a upevnil právo matky nad synmi.“ V čom spočíva vážnosť otca? Táto vážnosť spočíva v tom, že pozemský otec má byť predobrazom samotného Boha. Postavenie otca v rodine je veľmi dôležité a jeho úloha je veľmi náročná. Musí žiť múdro, lebo predovšetkým od neho závisí náboženský život jeho detí. Aj keď sa nám zdá, že je to úloha matky, v skutočnosti je to presne naopak. Matka učí deti modliť sa, ale otec učí deti veriť. Otec neformuje nábožnosť detí natoľko slovom, ako zjavom a bytím. Je

zaujímavé, že v židovskej kultúre, v ktorej žil i sv. Jozef a vyrastal sám Ježiš, je v rukách muža – otca celá náboženská formácia rodiny. Podľa hebrejského poňatia je poslaním muža odovzdať svojej žene i deťom spomienku na Boha a jeho činy v dejinách.

Zážitok otca v rodine formuje náš duchovný život. Aký je náš otec, taká bude aj naša predstava Boha. Keď je otec prehnane tvrdý a prísny, dožije sa toho, že jeho deti budú trpieť nedôverou a Boha sa budú viac obávať, ako ho milovať. Keď počujeme, že Boh je našim Otcom, každý si predstaví niečo iné, pretože zažil iného otca. Niektorí vôbec nebudú vedieť, kto je Boh,

pretože svojho otca v živote nevidel. Iný zasa pocíti veľkú radosť, pretože Boh je ako jeho otec, ktorého zažíval ako dobrého a spravodlivého. A zasa iný môže prežiť v sebe vzburu, pretože jeho otec bol alkoholik, surový a zlý človek, nedokáže sa pozdvihnúť vo viere k tomu, aby dôveroval Bohu Otcovi. Je veľmi dôležité, aby aj otec prejavil svoju nežnosť voči deťom. Niektoré výskumy homosexuality ukazujú, že keď chlapec v detskom veku nezažije nežnosť zo

strany otca, často sa neskôr snaží vedome naplniť túto túžbu vo vzťahu k inému mužovi, čo je mu škôr na škodu a trápenie.

Otcovstvo sv. Jozefa je vzorom každého ľudského otcovstva. Jozef je pred Bohom i pred ľuďmi zodpovedný za dieťa Ježiš. Ľudia sa domnievajú, že je to jeho dieťa. On sám si však uvedomuje, že Ježiš nie je jeho a preto si s ním ani nemôže robiť, čo sám chce. To dieťa je Božím darom a spásou sveta. Toto by si mal každý pozemský otec uvedomiť. Staráť sa ako o svoje, ale zároveň si uvedomovať, že nemôže s deťmi ľubovoľne nakladať, že sú to predovšetkým deti Božie, ktoré sú mu len načas prepožičané do výchovy. A zmysel výchovy spočíva v tom, aby pre svoje deti bol dobrým predobrazom Boha, ktorý

nielen stvoril, ale aj miluje a láskavo vychováva. Sv. Jozef musel byť predovšetkým mužom silnej viery a z nej vyplývajúcej činorodej lásky. Bez týchto cností by nemohol splniť svoje veľké poslanie a prekonať tie obrovské prekážky a ťažkosti pri plnení náročnej úlohy strážcu a ochrancu panenskej Matky a jej Božského dieťaťa. Nebol mužom mnohých rečí, ale mužom činu. V evanjeliu sa nám Jozef javí ako mlčiaci. Nie je zaznamenané ani jedno jeho slovo, ale sú zaznamenané jeho význačné činy pre dobro sv. rodiny.

Sv. Lukáš hovorí v epizóde o obetovaní Ježiša v chráme, hovorí: „Keď nadišiel pre nich, podľa Mojžišovho zákona, deň očisťovania, priniesli Ježiša do Jeruzalema, predstaviť ho Pánovi, ako predpisuje Pánov zákon.“ Počuli sme: „ako predpisuje Pánov zákon“. Rodičia, ktorí neuznávajú Boží zákon nad sebou, nie sú dobrými rodičmi. Dajú síce život telu, ale neukážu pravý život duše. Hriechom ničia to, čomu dali život. Poslanie rodičov je aj v tom, vedieť povedať „nie“ svojim deťom, keď chcú niečo, čo nie je v súlade s Božím zákonom. Rodičia majú vydať svojim životom svedectvo poslušnosti Božiemu zákonu, ktorý nám bol daný ako návod na cestu k slobode.

Život sv. Jozefa charakterizuje jednoduchosť, tichosť, skromnosť, pracovitosť a vernosť svojmu povolaniu. Žiadne zvláštne zázraky, ktorými by ohromoval svet, len nenápadný, ale plnohodnotný každodenný všedný život v prítomnosti Ježiša a Márie. A toto je hodné nasledovania. Lebo len v dobrom plnení svojich bežných povinností je skutočná cesta k tomu, aby sa muž stal predobrazom Boha Otca pre svoje dieťa. Pápež Ján Pavol II. na adresu sv. Jozefa povedal: „Hoci je príbeh sv. Jozefa úplne výnimočný, jeho osobnosť môže byť vzorom pre všetkých otcov. Veď Jozef je skutočným otcom Svätej rodiny: aj keď jeho otcovstvo nebolo biologické, predsa nebolo len „náhradné“ či len „zdanlivé“, bolo to autentické ľudské otcovstvo. Jozef naozaj splňal úlohu otca rodiny.“

Uctievajme si vrúcne veľkého ochrancu celej rodiny Božej na tejto zemi a utiekajme sa k nemu vo všetkých našich potrebách. Je naozaj mocným orodovníkom. Veď Ježiš, ktorý mu bol poddaný a počúval ho na zemi, určite mu nič neodoprie ani v

nebi, keď ho o niečo prosí. Spanilý strážca Panny – bedlivý ochranca Kristov, stráž a ochraňuj aj nás, ktorí sa k tebe utiekame! Amen.

zdroj: frantiskani.sk

Modlitba k sv. Jozefovi

Svätý Jozef, buď nám otcom,
v srdci svojom vždy milostnom,
daj miestečko prosbám našim,
ochraňuj nás časom každým.
Vypros milosť domu nášmu,
stálu svornosť v dobu každú,
by sme v láske a pokoji

Bohu vždycky verní boli.
By nás tu vždy čnosť zdobila,
k nebu viedla každá chvíľa,
to je dnes tu prosba naša,
čo sa k tebe vrúcne vznáša.

Medzi nami tu ostávajú,
vtedy bude vždy u nás raj.
Kľúče k domu tebe dáme,
stoj pri nášho domu bráne.
Ochraňuj vždy starostlivo,
čo by duši poškodilo.

Skrývaj našich milých i nás
v srdci Pána po každý čas,
nech žijeme v kraji zemskom
jak ty v dome Nazaretskom,
by sme ťa večne chválili
a s tebou v nebi prebývali.

Amen.

Modlitba k sv. Jozefovi II.

Svätý Jozef, pestún Ježiša Krista,
opravdivý ženich Panny Márie.

Oroduj za nás, aj za tých,
čo tohto dňa (tejto noci) zomierajú.
Bez poškrvny dedičného hriechu
počatá Panna Mária,
oroduj za nás hriešnych,
ktorí sa k tebe utiekame,
aj za tých, ktorí sa k tebe neutiekajú.

zdroj: www.chcemsamodlit.sk

Poučenie o pôste

Niekedy potrebujeme dieťa, aby nám ukázalo, na čom naozaj záleží

Robert Kennedy

V Minnesote, kde bývam, pôstne obdobie prichádza v tom správnom čase na pokánie. Február a marec sú najsmutnejšími mesiacmi roka. Obloha je často celé týždne sivá. Teplota je dosť nízka a sneh už neprikrýva zem ako krásny biely koberec. Aj zem je sivá - a kašovitá. Tu a tam sa objavuje hnedá tráva a blato. Stromy sú holé a pochmúrne. V našom okolí sedia na konároch veľké krdle vrán a sťažujú sa jedna druhej. Je to vhodný čas na premýšľanie o hriechu a sebazapieraní!

Napriek náznakom z prírody niekedy pôstne obdobie dodržiavam s pohodlnosťou. Je ľahké „vzdať sa“ niečoho na pár týždňov, najmä ak je to niečo, na čom vám nezáleží.

Raz som sa rozhodol, že budem brať pôstne obdobie vážne a vzdám sa niečoho, čo mám naozaj rád. A navyše pozvem celú rodinu do atmosféry tohto obdobia. Povzbudím ich, aby sa aj oni vzdali niečoho zvláštneho.

Raz večer som svojej manželke navrhol, že by sme si mali urobiť určité plány na pôstne obdobie. Hneď sa jej ten nápad zapáčil.

„Myslela som na to isté,“ povedala. „Niekoľkí moji priatelia a ja sme sa dohodli, že budeme čo najčastejšie chodiť na rannú svätú omšu.“

„To je veľmi dobrý nápad,“ odpovedal som, „ale mal som na mysli niečo iné.“ „Nemyslíš si, že je dobré chodiť každý deň na svätú omšu?“

„Samozrejme, že áno, ale myslel som na niečo kajúcejšie. Napríklad vzdať sa čokolády.“ Hneď som videl, že som sa dotkol citlivého miesta.

„To sa ti dobre hovorí! Nikdy si neocenil, aká je čokoláda dôležitá pre vyváženú stravu. Možno by si sa mal vzdať kávy alebo prestať strácať čas rannými novinami. Alebo tu je ešte lepší nápad: Prečo sa nevzdáš sledovania športu v televízii?“

Rozhovor sa očividne uberal iným smerom, ako som chcel. Keďže som však mal manželkinu

podporu v základných veciach, myslel som si, že najlepšie bude rýchlo prejsť k ostatným členom rodiny.

Niektoré naše deti sú na vysokej škole, ale niektoré sú doma a dvaja chlapci sú na strednej škole. Raz večer som videl, ako si mladší robí domáce úlohy. Práve dohovoral na mobile a ešte si nenasadil slúchadlá. Dostal som nápad.

„Mám pre teba skvelý nápad na pôstne obdobie,“ povedal som.

„Aha,“ ani sa na mňa nepozrel a ďalej vyrovnával šnúru na slúchadlách, ale zdalo sa, že ma počúva.

„Áno. Nebolo by dobré, keby si počas pôstneho obdobia vypol mobil? Predstav si, aké by to bolo skvelé, keby ťa neustále nevyrušoval. A myslím si, že by sme ušetrili veľa peňazí.“

Pozrel sa na mňa tým udiveným pohľadom dospievajúcich, keď si uvedomia, že ich rodičia sú oveľa modernejší a múdrejší, než si mysleli (aspoň ja som si to tak vykladal). Chcel mi povedať niečo viac, ale vtom mobil zazvonil. Pozrel sa na mňa, zakrútil hlavou, lebo bol podráždený, že sa náš rozhovor prerušil a prijal hovor. Nechal som ho, aby si dokončil domácu úlohu, ale povzbudilo ma, že nepovedal nie. Robil som pokroky.

Bol som plný energie. Ďalšia na rade bola naša šiestačka, ale tú ľahko presvedčím.

Na druhý deň ráno zaspala a zmeškala autobus. Odviezol som ju do školy a využil som príležitosť na rozhovor.

„Myslím si, že by sme mali toto pôstne obdobie ozvláštniť, čo povieš?“ povedal som a zamieril som k téme.

„Rozprávali sme sa o tom v triede,“ odpovedala. „Rozhodla som sa, že sa vzdám televízie po škole a budem si každý deň robiť domáce úlohy bez šomrania.“

„To je skvelý nápad!“ Bolo to viac, než som

čakať.

„Ale to nestačí, však?“ spýtala sa.

„Hm, neviem. Viem, že máš rada televízne programy a...“

„Ale pôstne obdobie nie je o tom, že sa niečoho vzdáme. Je to o tom, že sa budeme viac podobáť Ježišovi. Naša učiteľka vraví, že pôstne obdobie je čas, aby sme spomalili a dali vo svojom živote priestor Bohu.“

„Určite je to pravda, ale...“

„Vraví, že vzdať sa vecí nie je také dôležité ako modlitba a príprava na Veľkú noc. Čo si myslíš, otecko?“

Práve vtedy som došiel pred školu. Na chvíľu som sa zastavil a pozrel sa na svoju dcéru. Mal som problém dať jej na plecía veľkú školskú tašku.

„Myslím si, že som sa niečo naučil o pôstnom období,“ povedal som jemne.

zdroj: www.smn.sk

Kresťanskí seniori snemovali

Výbor klubu kresťanských seniorov Partizánske – mesto začiatkom roka pripravil výročné členské zhromaždenie. Účastníci sa zišli v utorok 12.2.2019 v spoločenskej sále Strednej odbornej školy Jána Antonína Baťu. Účasť členov klubu na zhromaždení bola na prijateľnej úrovni. Bola prítomná nadpolovičná väčšina členov klubu, takže mohli byť prijaté a odsúhlasené zásadné a dôležité úlohy na tento rok. Rokovanie kresťanských seniorov prišli pozdraviť aj vzácní hostia: predseda Združenia kresťanských seniorov Slovenska pán Jozef Mikloško, predsedníčka ÚC ZKS v Trenčíne pani Marta Gregušová, vdp. dekan Vladimír Farkaš, vdp. kaplán Martin Mihál a primátor mesta pán Jozef Božík. Pozvanie prijali tiež zástupcovia klubu kresťanských seniorov z Veľkých Bielic s pani Máriou Ščúryovou. Všetci prítomní hostia pozdravili účastníkov tohto výročného zhromaždenia. Priebeh celého rokovania výborne odmoderoval pán Jozef Kollár, predseda kontrolnej komisie. Začiatok zhromaždenia patrilo krátkemu kultúrnemu programu, keď pani Helena Hrazdilová predniesla básne zo svojej tvorby a z tvorby pána Milana Veľšica. Pán Vladimír Peciar zasa predniesol krátke duchovné zamyslenie. A vdp. dekan svojou krátkou modlitbou na začiatku všetkých prítomných pozdravil a dal svoje požehnanie. Ako ukladajú Stanovy Združenia prítomní členovia klubu si na

začiatku rokovania zvolili mandátovú, volebnú a návrhovú komisiu, aby mohlo zhromaždenie riadne prebehnúť. Zvolili tiež overovateľov zápisnice a zástupcov klubu na rokovania vyšších orgánov Združenia

kresťanských seniorov. Vypočuli si výročné správy predsedu klubu, hospodárky klubu pani Heleny Šimončíchovej a správu predsedu kontrolnej komisie pána Jozefa Kollára. Na programe bola tiež správa inventarizačnej komisie, ktorú predniesol jej predseda pán Ján Pažický.

Hlavným bodom programu rokovania boli voľby funkcionárov klubu na ďalšie volebné obdobie, ktoré podľa Stanov Združenia bude štyri roky. Za predsedu klubu bol zvolený Stanislav Husár, za hospodárku pani Helena Šimončíchová, do výboru boli zvolení Henrich Kollár, Peter Chochoľák, Mária Turanská, Marta Dovičovičová a Jozef Ďuriš. Kontrolná komisia bude pracovať v zložení Jozef Kollár,

Alžbeta Fraňová a Vladimír Peciar.

Po priebehu volieb členovia klubu schválili program klubu na tento rok, ktorý bude spolu so schváleným rozpočtom základom činnosti klubu počas celého roka

2019. Z programu vyberiem aspoň niektoré akcie: 11.5. 5. ročník bežeckých pretekov, 5.7. Kolieskoiáda, 22.-24.7. zájazd na východné Slovensko. Prvá júnová sobota bude patriť zájazdu na Staré Hory so zastávkou v kňazskom seminári v Badíne. V auguste zájazd do Malaciek na sväté pohyblivé schody a 12.-14.9. slávnostné trojdnie z príležitosti výročia požehnanja Krížovej cesty povýšenie Sv. kríža. Po schválení rozpočtu a programu klubu nasledovala diskusia, do ktorej sa niektorí prítomní zapojili svojimi príhovormi. Po diskusii predseda návrhovej komisie pán Vojtech Vlček prečítal návrh uznesenia, ktoré bolo jednohlasne schválené. Po vyčerpaní a prebratí schváleného programu rokovania nasledoval obed s výborným gulášom, ktorý pripravili kuchári zo školskej kuchyne, ďalej malý prípitok a koláčik. Ak mal niekto čas a chuť či dobrú vôľu, mohol si pri hudobnom sprievode zaspievať či zatancovať.

Vďaka Pánu Bohu sa celé výročné zhromaždenie vydarilo. Chcem poďakovať všetkým zúčastneným členom nášho klubu, že prišli. Bol som milo prekvapený hojnou účasťou. Musím samozrejme poďakovať našim milým hosťom a samozrejme Jožkovi

Kollárovi za výborné zvládnutie moderovania počas priebehu rokovania. Veľké ďakujem musím vysloviť vedeniu školy za výbornú spoluprácu, kuchárom za výborný guláš a tiež ďakujem za príkladnú obsluhu. Nech to Pán Boh veľkou mierou odplatí každému, kto sa akýmkoľvek spôsobom zaslúžil o výbornú úroveň tohto výročného zhromaždenia!

Tesne po výročnom členskom zhromaždení sa niektorí členovia klubu zúčastnili výletu do Vysokých Tatier, aby si pozreli ľadové výtvyry na Hrebienku. Manželia Henrich a Mária Kollárovci, pani Marta Dovičovičová a pani Anna Papayová boli v Tatrách 13.-14.2., pričom jednu noc strávili v Charitnom dome v Dolnom Smokovci. V pondelok 18.2. boli na výlete pisateľ týchto riadkov spolu so svojou manželkou Tonkou, pani Božena Kňazeová a Vladko Peciar. Všetci, ktorí v týchto dňoch navštívili Vysoké Tatry, boli nadšení ľadovými výtvyormi na Hrebienku, ale hlavne unesení krásou zasneženej tatranskej prírody. Vďaka Pánu Bohu, že sme túto krásu mohli vidieť!

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

Ako poukázať 2% alebo 3% z dane pre občianske združenie LAVÍNA Partizánske

Vážení občania a priatelia občianskeho združenia LAVÍNA Partizánske!

Blíži sa obdobie daňových priznaní. Toto obdobie je obdobím, v ktorom sa môžete slobodne rozhodnúť a poukázať 2% alebo 3% z dane pre LAVÍNU Partizánske a tak podporiť správnu vec.

V minulom roku sme z vašich 2% z daní, ktoré ste nám poukázali, zorganizovali denný a letný tábor pre deti, podporili spevokol Pramienok, bežecké preteky seniorov, maľovanie fary, sladkosti na sv. Mikuláša.

Nezaháľame a slová meníme na skutky.

Ako poukázať 2% z dane?

Ak ste zamestnaný:

Požiadajte do **15. februára 2019** zamestnávateľa o vykonanie Ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov a nezabudnite uviesť, že budete darcom 2%, aby vám zamestnávateľ vystavil Potvrdenie o zaplatení dane. Keď dostanete **Potvrdenie o zaplatení dane**, vyplníte Vyhlásenie o poukázaní 2% z dane z príjmov a tieto dva formuláre pošlete alebo doručíte daňovému úradu v mieste vášho bydliska do **30. apríla 2019**.

Ak si podávate daňové priznanie sami:

Vyplňte v daňovom priznaní konkrétnu časť venovanú 2% z dane s názvom Vyhlásenie o poukázaní podielu zaplatenej dane z príjmov fyzickej osoby podľa §50 zákona alebo Vyhlásenie o poukázaní podielu zaplatenej dane z príjmov právnickej osoby. Vyplnené daňové priznanie doručte vášmu daňovému úradu do **31. marca 2019** a uhradte daň.

Pre poukázanie 2% z dane občianskemu združeniu budete potrebovať tieto údaje:

Názov: LAVÍNA Partizánske

Adresa: Námestie SNP 949/20, 958 01 Partizánske

IČO: 42019214

Právna forma: Občianske združenie

Naše srdečné poďakovanie patrí všetkým fyzickým a právnickým osobám za poskytnutie 2 - 3 % z Vašich daní.

Veľmi nás teší, že ste aj týmto spôsobom prejavili svoje pochopenie a spolupatričnosť.

Všetky peniaze budú použité na výraznejšie a rýchlejšie naplnenie cieľov nášho OZ LAVÍNA.

Fb:
Habemus Papam
- Sv. Otec
František

Pôst je nový začiatok, cesta vedúca k cieľu, ktorý je istý: k Veľkej noci Pánovho vzkriesenia, víťazstvu Krista nad smrťou. *Pápež František*

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.